

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Izlazi svakog četvrtka •
 podne.
 Netiskani dopisi se ne vraćaju, a nepodpisani netiskaju, a neofrankirani neprimaju.
 Predplata sa poštarinom stoji: 18 K u obće, na godinu 6 K za sefjake, na pol godine: 9 K —, odn. K 3 —, na Izvan carevine više poštarina. Plaća i utičaje se u Puli.
 Pojedini broj stoji 10 h, zaostali 20 h. Koli u Puli, toli izvan iste.
 Uredništvo i uprava nalaze se u „Tiskari J. Krmpotić i dr.“ (Via Sissano), kamno neka se naslovjuju sva pisma i predplate.

Oglasi, priposlana itd. i računaju se na temelju istog cijenika ili po dogovoru.
 Oglasi za predbrojbu oglašavaju se naputkom ili položajem pošt. štedionice u Beču administraciju lista u Puli.
 Oglasi za naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.
 Oglasi list na vrijeme ne primi, ako to javi odpravničtvu u svremenom pismu, za koji se plaća poštarina, ako se izvana napiše „Reklamacija“.
 Brojka računa br. 847849.
 Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavaatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Prilog br. 63 lista „Naša Sloga“ u Puli.

Izkaz prinosa

prispjelih

Ravnateljstvu „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“ u Opatiji

Broj 2-3, 1902.

Ravnateljstvo „Družbe“ primilo je tekom mjeseca veljače 1902. sljedeće prinose:

	krun. vred.
G. Jakob Pekić, Gradac, slušatelj prava, iznos sakupljen među djacima za neodposlane brzajave za hrv. univerzu	6—
Dr. Božo Vinković, odv., Karlovac, sabranih po g. Petru Bariću na Baniji u kući g. Kordeša prigodom svatbe	10—
„Podružnica“ u Sv. Martinu kod Buzeta	108 20
Uprava „Obzora“ sabranih prinosa u siječnju 1902	1383 45
Veselo društvo u Varaždinskim Toplicama	5 10
G. Ante Iskra, učitelj, Baderna, sabranih za „dobru ruku“ i uloženi u onu „Posujilnicu“	33 50
G. Bernard Fürth, Beč, čist prihod od zigica za II. poluljeće 1901	2154—
Uprava „Glasa Naroda“, Zagreb, prinosa	7 89
G. Dr. B. Vinković, Karlovac	5 02
G. Ivan Poropat (Tomača) Dane kod Vodića sabranih prigodom vjenčanja g. Jure Brajković dne 27. siječnja	9—
G. Josip Flego, sabranih na predlog g. Zujca iz Fontana u druztvu jednoga Poljaka	2 10
Uprava „Glasa Naroda“, Zagreb, prinosa	4 89
G. Dr. Božo Vinković, odv., Karlovac, sabranih po g. Ivanu Kroatu sa Banije	2 90
G. Ivan Rabar, gimn. ravnatelj, Osijek, sabranih kod pisateljskoga stola g. rektora A. Aneta	10—
G. Vilim Panac, ljekarnik, Petrinja, sabranih tekom godine 1901 u skrabici njegove ljekarne Gđjica. A. M. Nadijo, blagajnica podružnice u Podgradu, razne prinose njoj predane	4 93
Prigodom obdržavanja glavne skupštine kot. gosp. Zadruge, Opatija, u Berseču dne 16. veljače sabralo se	15—
Dionička štedionica u Križevcima zaključkom svoje XXXI. redovite gl. skupštine daje kao podporu	100—
G. Jakov Kirac, Medulin, godišnje članarine	2—
G. Gijuro Gavrilović, Petrinja, daruje	400—
Obćina Imotski na dar	25—
Belovarska županijska štedionica daruje	100—
G. Julij Miran izručuje čisti prihod od koncerta obdržavanog dne 8. veljače 1902, u Opatiji od strane pjevačkog društva „Lavor“, K. 44-20, te povíše sabranih dne 10. veljače među prijateljima u „Zori“ K. 10—, ukupno	54 20

	krun. vred.
G. Dr. Ivan Jantković, odvjetnik, Vinkovci šalje	40—
G. Josip Grašić, župnik, Beram	15 26
Podružnica Sv. Ivan kod Buzeta, članarine i darove	59 30
G. Slavo Dragić, namj. učitelj realn. gimnazije u Zagrebu, kao polovicu čistoga prihoda u intern. panorami u Zagrebu, prigodom predstave u korist Družbe i pazinskoga pripom. društva	103—
Uprava „Hrvata“, Gospić, prinosa	23 40
G. B. Vinković, odv., Karlovac, uručenih mu na odposlanje od raznih sabirača	47—

Ravnateljstvo „Družbe“ primilo je tekom mjeseca ožujka 1902. sljedeće prinose:

	krun. vred.
G. Ivan Rabar, ravnatelj gimnazije, Osijek, sakupljenih prigodom proslave dvogodišnjice sretnoga braka g. Stj. H.	8—
Uprava „Agramer Tagblat“, Zagreb, nadošlih njoj prinosa	50—
Novogradska štedionica daruje	50—
Pučka štedionica, Kostanjica, podaruje prihod za ovu godinu	100—
Hrvatska čitaonica, Starigrad, Dalmacija, kao čist prihod od plesa na korist družbe	150—
G. Dr. B. Vinković, odv., Karlovac, sabranih po g. Nikoli Šašek, trgovcu u Karlovcu na zdravicu Hrvatskoj prigodom krstike u kući g. Ivana Kovačića, trgovca	84 18
Dionička tiskara, „Obzor“, Zagreb, sabranih	519 28
Podružnica u Sovinjaku članarinu za god 1901	27 26
G. Ante Stefančić, učitelj, Kastelir, sabranih u veselom druztvu naših rodoljubnih mladica	9—
Podružnica Mošćenice	—
Gosp. Ivan Trinajstić, župnik, Dobrinj, sakupljenih pri večeri u Čitaonici	10—
Gosp. Josip Ančić, župe-upravitelj, Opatalj, sabranih kao „dobru ruku“	32—
Uprava „Narodnih Novina“, sabranih do 4. ožujka	324—
Dr. B. Vinković, odv., Karlovac, predanih mu od g. Ivana Kroatu sa Banije a sabranih među drugovi u gestioni „Krupa“	3 50
Gosp. R. K. Jeretov, Zadar, pripisilje sabranih u Dalmaciji	261 83
Gosp. M. Poropat, Vabriga, šalje sabranih u veselom druztvu	5—

nebi tako bilo, moralo bi biti više slovenskih djakah na srednjih Primorja, nego li talijanskih djaka. valj i Slovenci Primorja imadu, poznate, do sada samo nižu gimnaziju u Pazinu, premda sačinjavaju i po statistici većinu pučanstva te okrajina. la dolazi ono židovče sa dokazom istvu ovih pokrajina oslanjajuć se ističke podatke o talijansko-njemačkih i trgovačko-pomorstkih Njemu je to valjda malenkost, tu u velikom središtu, kao što je rie srednje talijanske škole, što podpunu talijansku gimnaziju u realnu gimnaziju u Pali, jemačke srednje škole u Trstu, Puli, koje polaze mnogi Talijani, oje od talijanskih, dočim imadu Slovenci tekar 3 godine svoju i n Pazinu.

tu nesmeta, što je trgovačko-pokademija u Trstu čisto talijanska opet nautička škola u Lošinj u ansku. je to njemu malenkost, sve to kao dokaz, da su spomenute podijanske. a je to čisto židovska logika. am srednjih skolah dočim imadu ereviše, pak nam dokazuju, da jer nepolazimo srednje škole. o 500 hrvatsko-slovenskih djaka a talijanskih ili njemačkih srednjih tuđjim jezikom i ti sami služe onom listiću, da su Trst, Istra talijanske pokrajine — jer inače ih biti bar koliko i talijanskih laju nam škola, da uzmagnu do la nas neima u Primorju!!

Novina i Jurina.

„j“ mačji general teško oboleo? e vero, ter se je na Rokovu kol tanca kako i kakov frkalas. ju mu za to na tribunale va zna da znaju. njia je pravo? „j,“ „daj“ ono nas človek, neb spasišal ne!

* * * da se spravlja va Hrvatsku. jur- ro kega zlođeja, ter ju nemore videt ni napisanu. Fr. Da gre obuša zeta, kega su mu za 20 let va hlad spravili. Jur. Ma će čikat on njegov debeli sused! Fr. Not, neka se zuje, ako mu ni pravo.

Za uzkrš našeg prava Ko jedna duša za slobodu mrijeti! Zadar, u kolovoza 1902. Rikard Katalinić-Jeretov.

venca, 2 Hrvata, a ostali drugih narodnosti. Ovi statistički podatci služe rečenomu listiću kao dokaz, da su gornje tri pokrajine talijanske ili bar po većini talijanske,

jur- ro kega zlođeja, ter ju nemore videt ni napisanu. Fr. Da gre obuša zeta, kega su mu za 20 let va hlad spravili. Jur. Ma će čikat on njegov debeli sused! Fr. Not, neka se zuje, ako mu ni pravo.

marar
ekle-
za K
ekle-
(E)
rici,
in
3
*****
ronom, u Puli, u Vabrigi, u
F. Gabrčić.

junak, heroj, sokol
si siv
ometej div
— Da herub

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sva pokvari.“ Narodna pjesmice.

Iskazi svakog četvrtka o pošte.
Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepotpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.
Predplata za poštarinom stoji: 12 K u obće, na godinu 8 K za seljake. — na godinu 12 K u obće, — odn. K 3 — na pol godine.
Izvan carevine više poštarina. Flaša i vrtanje se u Puli.
Pojedini broj stoji 10 h, zastali 20 h, koli u Puli, toli izvan iste.
Uredništvo i uprava nalaze se u Tiskari J. Krmptičić dr. (Via Sissano), kamo neka se naslovljavaju sva pisma i predplate.

Odgovorni urednik i izdavatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmptičić dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sablazan u Lošinj.

Pružamo Vam g. uredniče, novi doaz djeđovske „brutture“ ovdlašnih nepašanjaka. Dne 7. o. mj. stigloše amo parobrodom „Villam“ ugarsko-hrvatskog parobrodarskog društva iz Rieke preko 30 djaka hrvatskog sveučilišta u Zagrebu, koji su nakamili ljetos pruputovati Dalmaciju, a se nauziju njezinih prirodnih i umjetnih krasota.

Pošto im bijaše Mali Lošinj prva luka, koju dolazi parobrod, morali su i oni. Kad se mladost podaje na izlete ili zabave, ona se i putem zabavlja i veseli po svoju. Tako su i rečeni djaci, čim se povezoše u našu luku, u blizini pristaništa zapjevali hrvatsku pjesmu tako skladno i nioglasno, da su nekoja ovdlašnja gospoda htjela znati u kojem se to jeziku pjeva. Znatiželjnikom odgovori jedan radnik: „Jer ste i Vi rodjeni u Lošinj, tako i ja, pak biste morali razumjeti, da se hrvatski pjeva.“

Nakon toga izkračeše se djaci te pozračiše mirno našu čitaonicu. Obašav prozoriše, povećeraše skupno u gostioni u istoj zgradi i kasnije vraćahu se podijeljeni mirno na parobrod.

Na odlasku sakupiše se na krmi parobroda, te na pozdrav nekojim Hrvatim, s kojima se ovdje upoznaše, zapjevaše opet svojim materinskim jezikom. Nu oni nisu stalno slutili što ih čeka. Čim su naime zapjevali, zaurila plaćena od gospode ovdlašnja fukara kao biesna, te stade najprije žviždati, pak vikati: fora i šćavi! porcije de croati! pokazujući izletnikom rogove i druge sramotne znakove.

Iz početka vikala su i urlikala ponajviše naručena djeca i djaci, ali do mala pridružila se ovim i takozvana talijanska inteligencija t. j. Cattarinichi Cosulich, Martinolich i itd. itd. (Sve „puro sangue florentin!“ Op. slagara.)

Dok je trajalo to barbarsko izazivanje gospodske fukare, dodje na obalu i ravnatelj ovdlašnje c. kr. nautičke škole G. Cosulich, obazrev se naokolo, otišao je nezakaz ni reći svojim djakom, koji nisu stalni ni njemu ni zavodu izkazivali čast onim uličarskim postupanjem. Možete si misliti, da su djaci dobili još veći koraj kak su vidili, da g. direktor mučke odobrava njihovo prostaćvo.

Za te bezsramne demonstracije odlikovao se je osobito umirovljeni častnik c. i kr. mornarice Cattarinich, koji je plaćenu i podmićenu dječurliju nagovarao: cighè! fisciè! trèud od jednog do drugog kano izvan sebe.

Slučajno zabasaše na obalu dva c. kr. oružnika izvan službe te opaziv rečenoga častnika, kako strasno djecu i djake nagovara na izgred, rekôše mu, da nije liepo da on kao zrio muž nagovara i hucka djecu na demonstraciju. Na tu opravdanu opomenu odbrusi taj c. i kr. častnik c. i kr. oružniku srdito: „Vi neimate ovdje šta govoriti, Vi niste u službi, dajte mi Vaše ime.“ Oružnik mu ozbiljno odgovori: „Moje ime Vam nedajem, nego o tomu ćemo govoriti na drugom mjestu.“

Kako vidite, ovdje neimaju nikakve vlasti nad ovdlašnjom gospodom. Njim je slobodno izazivati i izgreda praviti, a na i ozbiljnu opomenu c. kr. oružnika postaju još drzovitiji.

Sada čekamo, da vidimo što će kotarski poglavar g. pl. Scarpa, komu su oružnici stalno ovaj sramotni događaj priobćili. On se nije valjda nadno ovakvim događajem, kad je ono prošloga mesopusta ovdlašnjim našim prvakom kazao: sono pienamente d'accordo col podestà per impedire la mascherata ai croati!

A što čete Vi g. načelniče na ovakve sramotne činjenice Vaših jednomišljenika.

Vi, koji ste svojim glasovitim „avviso“ gradjanom javljali: „Verificandosi nei giorni di carnevale che succedono degli schiamazzi, atti a turbare la pubblica quiete..... vengono severamente proibite mascherate.....“, Vi, koji niste u navedenom slučaju pronašli potrebitim niti jednoga občinskoga stražara odposlati na lice mjesta, da prepriči izgred, koji osramoćuje pred licem svakog poštenog čovjeka naš grad.

Premda je ta sablazan trajala dulje vremena, nebijase blizu onih, koji su dožni paziti na mir i red. Nijedna oblast nije se maknula, da dozove k pameti gospodsku fukaru i da ukori ili odstrani izgrednike. Dapače ni piloti lučkog kapetanata nemakoše se, već gledaše iz daleka mirno prizor, koji se dobro odgojenom čovjeku gadići mora. Nu mi se tomu nećudimo, jer znamo da od glave riba smrdi, a na čelu sviju ureda i zavoda jesu ili Lošinjani — talijanaši ili njihovi prijatelji i istomišljenici.

Zao nam je samo to, što takvim postupanjem dolazi na slab glas naše mjesto i što to nije nimalo u interesu našeg lješilista, da se mirne i poštene tudjince odavie silom odganja. Tako nepostupaju sa gostovi ni Francezi ni Niemei, a ni Talijani u Rimu ili u obće u Italiji, ali naši talijanaši na lć, jesu veći patriote od njih!! Crn im obraz!

Mudrih li glava u tršćanskim židova!?

Glasilu tršćanskih židova i poluslužbeni list tršćanske vlade, razpravlja u svojem broju od dne 19. t. mj. o narodnom značaju naših primorskih zemalja, ili kako ih on voli nazivati: „Venezia Giulia“.

Njemu služi temeljem kod označivanja narodnog značaju jedne pokrajine školska statistika, kojom se služi i u ovom slučaju. Ovaj put uzeo je statistiku o srednjih školah Goricke, Istre i Trsta. Po toj statistici imade u Primorju 10 srednjih školah i to: talijanska gradska gimnazija u Trstu, talijanska državna gimnazija u Kopru, talijanska zemaljska gimnazija u Pazinu, njemačka državna gimnazija u Trstu, njemačka državna gimnazija u Gorici, njemačka državna gimnazija u Puli, talijanska gradska realka u Trstu, njemačka državna realka u Trstu, njemačka državna realka u Gorici, talijanska državna trgovačko-pomorska akademija u Trstu, talijanska državna nautička škola u Lošinj i hrvatska državna gimnazija u Pazinu.

U 10 srednjih školah da je bilo koncem školske godine 1901.—1902. u svemu 3441 djak, a od ovih da bijaše 2252 Talijana, 578 Slovenca, 169 Hrvata, 404 Niemea, ostali Grci, Francezi, Englezi itd.

Na dvih trgovačko-pomorskih školah (u Trstu i Lošinj) bilo je 158 djaka, a od ovih 143 Talijana, 8 Niemea, 3 Slovenca, 2 Hrvata, a ostali drugih narodnosti.

Ovi statistički podatci služe rečenomu listiću kao dokaz, da su gornje tri pokrajine talijanske ili bar po većini talijanske,

jer kad nebi tako bilo, moralo bi biti više hrvatsko-slovenskih djakah na srednjih školah Primorja, nego li talijanskih djaka. Hrvati i Slovenci Primorja imadu, kako je poznato, do sada samo nižu gimnaziju u Pazinu, premda sačinjavaju i po službenoj statistici većinu pučanstva rečenih pokrajina.

Sada dolazi ono židovče sa dokazom o talijanstvu ovih pokrajina eslanjavajut se na statističke podatke o talijansko-njemačkih srednjih i trgovačko-pomorskih školah!! Njemu je to valjda malenkost, što imadu u velikom središtu, kao što je Trst, dvie srednje talijanske škole, što imadu podpunu talijansku gimnaziju u Kopru, talijansku realnu gimnaziju u Pazinu i njemačke srednje škole u Trstu, Gorici i Puli, koje polaze mnogi Talijani, jer su bolje od talijanskih, dočim imadu Hrvati i Slovenci tekak 3 godine svoju gimnaziju u Pazinu.

Njemu nesmeta, što je trgovačko-pomorska akademija u Trstu čisto talijanska i što je opet nautička škola u Lošinj čisto talijanska.

Sve je to njemu malenkost, sve to služi mu kao dokaz, da su spomenute pokrajine talijanske.

Zaista je to čisto židovska logika. Nedaju nam srednjih školah dočim imadu svojih i previse, pak nam dokazuju, da nas neima jer nepolazimo srednje škole.

Okolo 500 hrvatsko-slovenskih djaka muči se na talijanskih ili njemačkih srednjih školah tudjim jezikom i ti sami služe kao dokaz onom listiću, da su Trst, Istra i Goricka talijanske pokrajine — jer inače moralo bi ih biti bar koliko i talijanskih djaka. Nedaju nam škola, da uzmognu dokazivati, da nas neima u Primorju!!

Franina i Jurina.

Fr. Ča da j' matji general težko obolet?
Jur. Bora je vero, ter se je na Rokovu vrlet okol tanca kako i kakov krkalas.
Fr. A znaju mu za to na tribunale va Trste?

Jur. To se zna da znaju.
Fr. Pak ča njin je pravo?
Jur. Dragi ti, daj' ono naš človek, neb onako spasižal ne!

Fr. Šlocarić da se spravilja va Hrvatsku.
Jur. Po tega zlođeja, ter ju nemore videt ni napisanu.

Fr. Da gre obušat zeta, kega su mu za 20 let va hlad spravili.
Jur. Ma ča čikat on njegov debeli sused?
Fr. Not, neka se zuje, ako mu ni pravo.

PODLISTAK.

Dru. Matku Laginji. (1852 — 1902.)

Prometej div,
Kad klonula je starim mužka snaga
Ti našao se živ
Na strah i trepet tudjinskoga vraga
Dušmanina hrvatskoga sbora — —
Nad Učkom planu sjajna, nova zora,
Jer Ti si ustó snažan poput lava
Iz subornika hrabrog Vjekoslava
Na branik doma, branikrodnog praga!
Edeset ljeta,
Do Providnost sveta
Do heruba Te posla ovom kraju,
Ešeset ljeta kano sanak minu,
Eš četvrt vjeka tješiš otačinu
Njenoj tuži i u gorkom vaju...
Junak, heroj, sokol
Si siv
Prometej div!
— Da herub

Ognjenim si maćem
Zavitlò desnom
Proti olimaćem,
A Markov lave
Nekoč gorde glave
Pred Tobom, dive, pognuo je šiju,
Ukrotio si njegovu sinjoriju;
Od rana ljutih lav već shrvan rida,
A ti ga strati novi Leonida!
— — —
I vojuj dalje
A rod Te cieli u Tvom boju prati
I sto srdaca vruću molbu šalje
Do neba za Te, gdje se sunce zlati!
I neka Markov grivnom svojom tresse,
I neka riče, siplje svoje biese,
Nek prieti dušman kleti!
Ta Istra naša umilna i biela
Termopila je ciela — — —
I mi smo spremni, a uz Tebe lava
Za uzkrš našeg prava
Kò jedna duša za slobodu mrieti!
Zadar, u kolovozu 1902.
Rikard Katalinić-Jeretov.

